

Anders Benchtson, fadren dräper
sin kötzlige szon.

På samma dag steltes fram i rätten Anders Benchtson och wart anlaget vtaf Hans proföß, thet han icke allenest hade offta med hugg och slag emoot lag och rättwysa öffuer falledt Kong:e M:tz, alles vår nådigiste herres vndersåther och andere vti the häreder, ther han på högbemälte K. M:ttz wegne haffuer haft befalningen vtan och för någon tid sedan jämmerligen syn egen kötzlige szon tagit afdaga, den han emoot all naturligh benägenheet, icke såsom een fader heller stiuffader nepst och agat hafuer vtan såsom een ochristen man och tÿran honum mördeligen i hiel slagit, begerendes vtaf rätten på honum een laga doom.

Der till swarade förnempde Anders Benchtson, att han wäll motte nepsa och straffa sitt barn, efter det att både han och hans broder wore schalkhaftighe, så att han nöddes vm afftenen seendt vti harm stige vtur sin sengh och vppå taket till them ther the wåre och bedrefue theres mottwillie vpå folcket, som på gatun gick, till att straffe them therföre, therutaf sigh thenne olycke förorsakede.

[77 v.]

Ther till swaredes af rätten, ther han hade näfst sitt barn skälige, då hade thet wäll waredt rätt giordt, män såsom man förnummedt hade, wahr thett fast oskäligen och ochristligen tilgongit. Therföre och då Hans v. Wittenberg bleff först i rätten framkalledt, som seet hade, huru thett tillgick, och blef förmanet, att han wille witne och bekenne hwad såsom honum weterligit war vm denne sach, thett han sielf seedt hade, och när han hade sworet på lagboken, förtalde han, att han vm een afton seendt, när klocken 9 slaget, hade seet vt genum sitt hußfenster, ther vtur han görligen see kunde in vpå Anders Benchtsons tack vpå then norre siden. Då wart han warse the två Anders Benchtsons böner på deres hußtack, hwilcke ryçhtes och brotades tilhopa, så att den eene slog den andre vnder sig. Seden begofue the sig på andre syden vpå hustaket moot Westerlonge gatun. Hwad the ther hade för händer, kunde Hans v. Wittenberg icke see, men i thet sama kom Anders Benchtson vpstygendes på samma hußtaak i blotte skiorten och stadnade lithet vt med skorßsteens pipan, hade ett longt trä i honden, sådant som man pläger kloffua näfwer sammen med. Strax steeg han hastigt dÿtt, som drengerne wore, men een af dem

gaf sig vndan och språng i redhoga vtaf Erich Matzsöns secretereres hustak ned in på her Erich Sparres huß. Så slog då Anders Benchtson till den andre sonen, så att han strax *med* förste hugg stupede ned moot taket och drengen ropade och gaff sich swårligen. Men när han då hade slaget honum nogere slagh, wende drengen igen att ropa, så att Hans v. Wittenbergh kunde in*thet* mehre höre till honum. Jcke deß mindere gaf Anders Benchtson *samme* dreng hugg och slag seden som för och hölt ther på wäll så lenge, som man kunde ghå ifrå Hans v. Wittenbergz huß in till slotthet och åter tilbake igen. J mydeltyd han honum så ochristligen tractherede och slog, ropade Hans v. Wittenberg 5 heller 6 rheser till Anders Benchtson, att han schulle holla vp. Men han achtede thett in*thet*. På sidztene komo då två drenger och een pyge vtur Erich Matzsöns winden vpå taket *med*, och seden Anders Bencht[son] hade öfuer gifuit att slå drengen, toge de honum vp och bore honum ned i husedt. Då war han så weeck och sonderlagen, att både hufwedt och kroppen hengde slak öfuer armerne på them, som honum bore ∞.

Jtem wittnade M. Peter bardskärereres mester swen Michell *med* sün eed, att då han wardt kalladt dýtt, som then slagne dreng låg till att hielpa honum, vm så hade mögligit waret, då syntes han all brun och blå öfuer hele lyfuet, armpypen afslagen, låren och benen swart, så att honum in*thet* stood till att hielpa. Allenest gaf han honum in een drýck lilý conuallý wattu. Seden ther efter lefde han icke länger än två týmar.

Wýdare wart och på *samma* týdh een quinne fram kalladt i rätten, benempd hustru Karin, hwileken hade swept drengen, sedan han död blef, och wítne de hoon wed sün sieles salicheitt, att *samma* dreng war öfuer brustet och buken blåå och blodrosedt, armpipen och låren blå och förkrosedt, men aller werst war han slagen och såår giord wid hufwedt tinningen.

Sporde Nilß Hanson förskrefne Anders Benchtson till, huru *thet* hade sig *med* then dreng i Tiurebý vti Sorunda sochn, then Anders Larßon [*sic*] hade slaget *med* ett knäfwelspiut, så att han 2 dager ther effter blef dödh; jtem vm een sün egen legedreng, som han i lýke motte slagit hade, vm the sacher wore förlichte medh målseierenden eller kongen.

Ther till han swarade och sade sigh haffue allenest steldt målz-

ägenden¹ til frÿdz och wilde gerne handle *med* honum vm Kong:e M:tz sacher.

Sententia.

En då att vti Swerigis lagh någer stedz fins, att ther föräldrene hende hårdeligen afråde theris barn, skolle icke the therföre straffes till liffuet vten till wåde boot, såsom och mångom wäll synes kunde, att hwarschen thenne eller någen fader skulle medh wilie eller försåth gerne dräpe sitt barn; doch likewäl komber offte wådhe vdi wilie werck medh godh skäll, såsom eÿ måghe flere hugg een ett reknas för wådhe, och eÿ heller kan otibörligh hempngÿrigheet ther före recknes. För then skuld hafuer man effter then [79] ransachningh, som vm thette fall nu ähr här skeedt, så och the sworne wettne, som vti rätten äre förhördhe, sachen så öffuer wägitt, att man för then store tyrannische handell och omänsklighe öffuermotd, som han emot sitt egitt barn haffuer bedrifwit, vdi thet att han thet icke såsom een fader christligen och tilbörligen hafuer nefst till bätringh vtan såsom een bödell ochristligen emot all naturligh kärlech, tållemodh och medhlidende ÿnkeligen och iämmerligen thet tagitt aff daghe och icke sigh nöge latidt, att han nu een gongh eller två hafuer sigh ther vpå trött slagitt och alle theß limer så sarget och krosset vten offte sich hwilet och åter vpå nytt sådane marther ther upå bedriffue, szå och för sitt förre förloptne leffuerne, tesligest slagßmåll och dråp, som enu stode obötte och oförlichte,² feltt honum till hiul och stegell effter thet 2 cap[itlet] vdi höghmålebalken i S[weriges] lagh.

Tiufwerÿ.

Samma dag afsagde Laße Erichßon borgmester vti både kemeners Märthen Olefzsons och Erich Nilsons närwaro, att then Nilß Hanson, barnföd i Närtuna sochn i Longhundret häredt, som hade otroligen handlet *med* kalcken wid kyrcke bygningen på Norremalm och försnellat kyrckione 5 lester kalck ifrå, therutöffuer och bedrifuit roof på almän wäg, skal förwisas staden och stadzsens ägor, så frampt att hwar han här kan finnes anten i staden heller på malmerne, eller och man kan förnimmen nogen otillbörligheet af [79 v.] honum efter thenne dag, då schal han blifue vtan doom antastadt och straffedt såsom ther till hörer.

¹ I ms. står: 'målgägenden'.

² I ms. står: 'ofärlichte'.